

Yovel

17. numero / heinäkuu 2022

"Siinä missä Jumalan olemassaolo
takasi muinoin Israelin olemassa-
olon, Israelin kansan yhä jatkuva
olemassaolo on tänä päivänä tae
Jumalan olemassaolosta."
Emil Fackenheim

TÄSSÄ NUMEROSSA:

AKEDA -
KUOLEMASTA ELÄMÄÄN

Jeshua - Ihmisen Poika
Jumalan Pojan tunteminen - osa II

HABAKUK - MESSIAAN TULEMUKSEN
ASKELTEN ÄÄNIÄ

Kuva: Markus Nurmesniemi

Yovel

17. numero / heinäkuu 2022

”Ja seitsemännessä kuussa kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasuunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasuunan soida koko maassanne.

Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi (**yovel**); jokainen teistä saa palata silloin perintömaallensa ja sukunsa luo.”
(3. Moos. 25:9-10)

50. vuotta sanotaan hepreaksi yoveliksi eli riemuvuodeksi, oinaansarven soiton vuodeksi. Riemuvuosi sai nimensä juhluvuoden alkamista julistavan shofarin nimestä.

Yovelin ääni julistaa uuden aikakauden alkaneen, aikakauden jolloin Jumala suosii Israelia.

Yovel-sanana voi hepreaksi lukea

kahdella tavalla: jovel, joka tarkoittaa oinasta tai oinaansarvea kuten shofar-torvi, tai verbin passiivimuotona juval, ”viedään”, kuten Jesaja 53:ssa ”niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään... minun kansani rikkomuksen tähden kohdasi rangaistus häntä.”

Kuin lammas, jolla on halu seurata paimenta nöyrästi ja tulla viedyksi, juval.

Shofarin kolme nimeä viitoittaa pelastustietämme: **Keren**, joka on kutsusta ilmoittava sarven nimi, ja joka nousi savuna ilmaan lisäksi sijasta, uhratun oinaan mukana (1. Moos 22:13). Siinä vuorella Israel kuuli tuon sarven, **shofarin**, äänen ensi kertaa sen kutsuessa kansaa muutokseen. Kansa oppi tuntemaan tuon äänen Herran itse puhalttaessa shofariin (2.

Moos. 19:16). Siitä lähtien Israelia käskettiin puhaltamaan shofariin (3. Moos. 25:9), kunnes Herra jälleen itse puhalttaa shofariin, **yove-liin** (Sak. 9:14). Silloin Hän julistaa vapautuksen, riemuvuoden, kaikille kansoille, kaikille niille jotka kuulevat Hänen ääntään.

Yeshua Messias, Jeesus Kristus, aloitti toimintansa julistaen synagogassa Jesaja 61:1-2 ilosanomaa köyhille, vangituille vapautusta, sorrettujen päästämistä vapauteen, Herran otollista vuotta julistaen.

Julistaen Riemuvuotta, joka on Messias itse. Vain Hänessä saamme takaisin perintömme, jonka menetimme Eedenin puutarhassa. Hänessä on yovelin olemus.

(<http://torah-art.net>)

Markus Nurmesniemi

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus: Nousuja s. 2

Tri John Garr: Akeda - kuolemasta elämään s. 3-9

Keijo Lindeman: Jeshua - Jumalan Pojan tunteminen - osa II s. 10-15

Keijo Lindeman: Habakuk - Messiaan tulemuksen askelten ääniä s. 16-18

Pääkirjoitus

Nousuja

"Minä seison vartiopaikallani, asettun varustukseen ja tähytän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa." (Hab. 2:1)

Olen koko ikäni tehnyt nousuja. Lapset rakastin kotikaupunkini kukkulalle nousua. Olen vuosikautia käynyt Lapissa vaeltamassa, ja tuntureille nousu on aina ollut olennainen osa näitä retkiä. Olen ulkomaila ollessani pyrkinyt myös nousta maisemaa hallitseville kukkuloille ja vuorille, jos se suinkin on ollut mahdollista.

Nuo nousut voivat olla raskaita, joskus uuvuttaviakin, mutta perille pääseminen palkitsee. Se on aina ollut vaivan arvoista. Nouseminen palkitsee avarilla, usein henkeäsalpaavilla näköaloilla ja hiljaisuudella. Fyysisen ponnistelun jälkeen koittaa ansaittu lepo, huilitauko, ja kaiken huipuksi levon kruunaa näköala, jota alhaalla olevilla ei ole.

Fyysistä ponnistelua palkitsevampi on nousun hengellinen ulottuvuus. Henki nousee rukoukseen, Kaikkivaltiaan Jumalan kiittämiseen ja ylistämiseen. Miten suurta Jumalaa me palvelemmekaan. Joskus me tarvitsemme konkreettisia muistutuksia siitä miten pieniä me olemme, ja kuinka suuri Mestariimme on. Ja millainen taiteilija Hän onkaan. Ja että Hän on ohjaksissa. Kaiken aikaa. Nousu huipulle konkretisoi nuo kaikki asiat. Tekee selväksi. "Vääntää rautalangasta".

Synnyinpaikkakunnallani on kukkula, joka on nimetty paikkakunnan mukaan Mäntänvuoreksi. Sain siellä asuessani usein kehotuksia nousta tuon "vuoren" laelle rukoilemaan aiheita, jotka sain rukoiltavaksi usein vasta sinne noustessani. Yksi rukous johtaa toiseen, kolmanteen, neljän-

teen. Usein ohje tai ilmestystieto tulee vasta edellisen jo päätyttyä. Usein vasta seuraavan nousun yhteydessä. Paikkakunnan, ihmisten siunaamista. Rukoilua, anelua, kiittämistä, ylistämistä.

Olen saanut tulla ravituksi täydellisesti hiljaisuudessa keskellä upeinta tunturi-Lappia. Kokea rauhaa Norjan, Irlannin, Espanjan, Italian ja Ranskan vuorilla, Etiopian, Puolan, Saksan ja Tshekin kukkuloilla. Enkä aio edes puhua Israelin vuorista, koska kaikkeen ei vain löydy sanoja.

Olen myös saanut tehdä matkaa itseäni. Purkaa syvintä tuskaani ja ahdistustani. Huutaa masennuksen edessä äänetöntä huutoa, jonka vain rakastava Jumala kuulee. Hän on nähnyt joka ikisen kompastumisen, epäonnistumisen ja tuskastumisen. Hän tietää mitä ihmisessä on. Silti Hän kulkee syntisen ihmisen rinnalla kaiken aikaa, odottaen että Hänen ojentamaansa käteensä tartutaan. Tiedätkö, Hän itkee kanssasi kun sinä itket tai koet epätoivoa.

Hän näkee salatuimmat pelkosi, ahdistuksesi. Hän näkee kätkeymään saakka. Hän näkee huolella piilotetut syntimme, ja silti Hän odottaa, että sinä annat ne pois. Anna ne pois, kevennä taakkaasi ja anna itsellesi lupa tehdä sovinto Hänen kanssaan. Nouse Hänen vuorelle. Nouse Hänen ristille, kannu syntisen juureen ja jätä ne sinne. Hän antaa sinulle rauhan, ilon, elämän. Se on elämäsi paras vaihtokauppa.

Hän pyyhkii kyneleesi, Hän nousee, Hän nostaa. Hän on uutta luova Jumala. Hän ravitsee ja rakastaa. Vaikka maailmaa ravistellaan ja pahoinpidellään, veri huutaa maasta, on myrskyn keskellä Yksi Ainoa, jonka luota janoava löytää Shalom-rauhan. Turvan ja pelastuksen, Jeshuan.

"Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse! Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen. Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen (hepr. VT: enosh = ihminen, ihmiskunta), että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi (hepr. VT: ben Adam = Adamin poika, Adamin jälkeläinen, ihminen), että pidät hänestä huolen?" (Ps. 8:1-4)

"Mutta minä riemuitsen Herrassa, iloitsen autuuteni Jumalassa. Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja antaa minun käydä kukkuloillani." (Hab 3:18-19)

Siunauksin,
Markus Nurmesniemi, päätoimittaja

Akeda - kuolemasta elämään

Kuusamon jylhissä maisemissa. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
John D. Garr, fil.tri

Aabraham ja Saara saivat nauttia vain muutaman vuoden ilonpisarastaan. Lisäksi oli isänsä ja äitinsä silmäterä; molemmat vanhemmat tiesivät, että tämä lapsi oli lahja, Jumalan laupeuden lahja, sen lupauksen täyttymys, joka oli kantanut heitä vuosikymmenet.

Hurskaan äidin syvä ja hoiava hengellisyys varmisti, että lisäkiä kasvatettaisiin "Herran kurissa ja nuhteessa" (Ef. 6:4). Lisäkin profeettaäidillä oli tosiaankin jumalallinen ymmärryksen lahja, joka oli enemmän kuin se mitä naisista puheen ollen kutsutaan yleensä vaistoksi.

Juuri tämä Saaran profeettallinen lahja paljasti hänelle sellaista, mitä muut eivät nähneet. Tukeakseen tätä lahjaa Jumala neuvoi Aabrahamia: "Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä vain lisäkin jälkeläisiä kutsutaan sinun jälkeläisiksesi" (1. Moos. 21:12).

Patriarkka sai tämän ohjeen keskellä mutkikasta ja perheen yhteyttä uhkaavaa tilannetta, joka oli kehittynyt lisäkin ja Ismaelin, egyptiläisen orjatyön Haagarin pojan, välillä. Koska Aabraham oli oikeudenmukainen, kunnioittava ja laupias, hän tunsu vastuuta molemmista pojistaan. Hän tiesi kyllä, että lisäki oli Jumalan lupaama lapsi, kun taas Ismael oli saanut

alkunsa ihmisen järkeilyn seurauksena – ihminen oli itse yrittänyt etsiä vaihtoehtoisia ratkaisua mahdottomalta näyttävässä tilanteessa.

Vaikka Aabraham tiesi tämän, se ei rajoittanut hänen rakkauttaan Ismaeliin eikä vähentänyt millään lailla hänen toivettaan, että tämä "sopimuksen" poikaikin "saisi elää sinun (Herran) edessäsi" (1. Moos. 17:18).

Perheessä kytenyt ongelma räjähti käsiin, kun "Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti" (1. Moos. 21:9). Kun tämän jakeen lukee pintapuolisesti, Ismaelin teko näyttäisi viattomalta: kaksi poikaa

leikki yhdessä ja vanhempi teki pilaa nuoremasta. Ismaelin tekoa kuvaava kieli antaa vaikutelman sanaleikkistä: heprean sana "ilvehti", "metsachek" muistuttaa lisäkin nimeä "Jitschak" (verbistä "nauraa"). Ismael "metsachek jitschak", iisakoi, nauroi lisäkiä.

Mutta pinnan alla vaani jottain paljon uhkaavampaa. Ismael kulki äitinsä jalanjäljissä halveksien lisäkiä samalla tavalla kuin hänen äitinsä oli halveksinut Saaraa ja ehkä halveksi vieläkin. John Calvin on voinut osua oikeaan päätellessään, että Ismaelin iisakoiminen "oli pahansuopainen pilkan teon osoitus, jonka kautta nenäkäs nuorukainen näytti halveksuntansa pikkuveljeään kohtaan", kun ver-

taamme sitä myönteiseen nauruun, jonka Jumala oli painanut lisakiin.

Joka tapauksessa käynnissä oli kilpailu Aabrahamin suosiosta ja Aabrahamin perintöön oikeuttavasta esikiso-oikeudesta. Koska Ismael oli 14 vuotta lisakia vanhempi, poikien ajattelutavassa oli huomattava ero.

Se mikä on voinut nuoremasta lisakista tuntua "hauskalta", on voinut olla vanhemman Ismaelin mielessä pahantahtoisuutta. Joka tapauksessa Saara näki mitä tapahtui ja "hän tiesi silloin, että Ismaelilla olisi huono vaikutus lisakiin" ja se voisi "vaarantaa lisakin tulevaisuuden Valitun kansan toisena patriarkkana" (Walter Orenstein).

Israelin viisaat ovat esittäneet, että tämä "ilvehtiminen" oli paljon vakavampaa kuin vain lasten leikkiä. Itse asiassa se oli synkän uhkaavaa. He viittaavat siihen, että "mitsachek", sanaa joka kuvaa Ismaelin tekoa lisakia kohtaan, käytetään

muualla Raamatussa silloin, kun puhutaan kolmesta kuolemansyynistä: epäjumalanpalveluksesta, haureudesta ja murhasta. Näiden tosiseikkojen perusteella viisaat tunnistivat, että "Ismaelin käyttäytyminen osoitti, että hän oli läpeensä turmeltunut ja paha."

Rashi esitti jopa, että inستی oli joko Ismaelin salattu suunnitelma tai avoin teko, joka kohdistui hänen nuorempaan veljeensä.

David Kimhi, joka tunnetaan nimellä RaDaK, esitti, että Ismael "pilkkasi lisakia siksi, että tämä oli syntynyt iäkkäille vanhemmille."

Obadiah Sforno sanoi jakeen osoittavan, että "Haagar oli kertonut Ismaelille kyynikkojen väittävän, että Abimelek oli saattanut Saaran raskaaksi" ja että Ismael käytti tätä halpamaista väitettä kylvääkseen nuoren lisakin mieleen epäilyksen siemeniä.

Olipa asia niin tai näin, Ismael pilkkasi sekä lisakia

että Saaraa ja niin tehdesään hän pilkkasi oikeastaan myös omaa isäänsä Aabrahamia.

Tekstin pintapuolinen lukeminen on saattanut Saaran huonoon valoon; häntä pidetään mustasukkaisena, määräilevänä ja kostonhimoisena emäntänä, joka kohteli huonosti palvelijaansa Haagaria koko sijaisäitiyden ajan.

Juutalaiset viisaat ovat sen sijaan nähneet Saaran aina suurempana profeettana kuin Aabraham, kenties siksi, että hän oli herkkä näkemään vanhurskauden vaatteet alueilla, joilla Aabrahamilla vaikutti olleen sokea piste.

Rabbiin midrasheissa Saaraa kutsutaan myös nimellä "Ischah", joka merkitsee "voideltu" tai "näkevä" ja "kuvastaa hänen suuruuttaan profeettana".

Niin tai näin, Saara suuren hengellisen näkökyvyn omaavana profeettana toimi välittömästi vaiston-

sa mukaan ja pani alulle prosessin, joka varmisti, että lupauksen poika ei enää joutuisi kohtaamaan perintöönsä kohdistuvia haasteita tai muita pahoja tekoja, joita olisi voitu pu-noa jakautuneessa perhe-kunnassa. Haagar ja Ismael karkotettiin Aabrahamin perhepiiristä.

Se, mikä päältäpäin on voinut näyttää johtuneen Haagariin ja Ismaeliin kohdistuneen mustasukkaisuuden ja koston puuskasta, oli itse asiassa yritys säilyttää Valitun kansan koskemattomuus lupauksen pojan kautta.

Kun ongelma olisi poistunut kuvioista, Aabraham olisi vapaa keskittämään kaiken huomionsa ja tarmonsa lupauksen poikaan, perilliseen, jonka kautta hänen sukunsa pysyisi ainiaan jumalallisen suunnitelman mukaan.

Jos Saara ei olisi puuttunut asioiden kulkuun, kuka tietää, mitä olisi tapahtunut? Kenties olisi seurannut toinen Kainin ja Aabelin

Virtaavien vesien äärellä Savossa. Kuva: Markus Nurmesniemi

Jylhää savolaismaisemaa. Kuva: Markus Nurmesniemi

tapaus tai petollinen juoni olisi voinut johtaa epäjumalanpalvelukseen. Jumala ei kuitenkaan sallisi mitään tällaista.

Hän oli sijoittanut taitavasti Saaran naiseksi, jolla oli näky ja ymmärrys, ja joka ei suostuisi kompromissiin pahan kanssa edes sen kaikkein hienovaraisimmassa muodossa. Huolimatta siitä, että Saaran dominoiva impulsiivisuus oli saanut aikaan koko tilanteen, kun hän oli kuvitellut auttavansa Jumalaa tekemään sen mikä näytti mahdottomalta, Jumala käytti silti hänen vaistoaan säilyttämään Jumalan tahdon mukaisen ympäristön, jossa hänen poikaansa kasvatettaisiin Valitun kansan kantaisänä.

Verilinja oli jo varmistettu Jumalan käskyn ja järjestyksen kautta. Jumala ohjaili vain olosuhteita varmistukseen, että kaikki toteutuisi aivan niin kuin hän oli suunnitellut ja luvannut.

Mutta koska Jumala oli luvannut Aabrahamille pitää huolen Ismaelistä, taivaan ja maan Herra teki ihmei-

tä säilyttääkseen nuoren pojan hengen, niin että hänestä tulisi suuri kansa, niin kuin Jumala oli luvannut Aabrahamille:

”Minä olen kuullut rukouksesi myös Ismaelistä. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukuiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan” (1. Moos 17:20).

Tämä lupaus toteutuisi kuitenkin ilman pyhän perheen suojaavaa varjelusta. Ehkä siinä on syy, miksi Jumala lausui tämän hädäkähdyttävän ennustuksen Ismaelin äidille: ”Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan ja kaikkien käsi on häntä vastaan” (1. Moos. 16:12).

Keskellä mutkikkaista perhesuhteista johtuvaa ristiriitatilannetta Jumala toteuttaa tahtonsa. Hänen Aabrahamille antamansa neuvo oli selvästi paras mahdollinen: ”Kuuntele kaikessa vaimoasi Saaraa.” Uskon isän hengelliset voimavarat eivät valuisi huk-

kaan lupauksen pojan kohdalla niin kuin ne olisivat voineet valua hukkaan ”sopimuksesta syntyneen” pojan kohdalla. Lisäksi seuraisi kirjaimellisesti isänsä jäljissä, vaeltaen Jumalan yhteydessä ja uskossa ja uskollisuudessa varmistukseen, että Valittu kansa nousisi jatkuvasti kuolleista elämään.

Mahdoton haaste

Kun aika kului, Jumala esitti viimeisen haasteen sekä Aabrahamille että lisäkille. Vaikka Raamattu julistaa kirotuksi kauhistuttavan pakanallisen tavan uhrata lapsia, Jumala antaa Aabrahamille tämän järkyttävän käskyn: ”Ota ainoa poikasi lisäksi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle sanon” (1. Moos. 22:2).

Kuinka tämä voi olla mahdollista? Vaikka ”Lähi-idässä oli Aabrahamin aikoina tapana uhrata ihmisuhreja ja lapsiuhreja vieraille jumalille”, voisiko liiton Jumala todellakin vaatia Abra-

hamia ryhtymään tällaiseen puistattavaan pakanalliseen tekoon, vai oliko tämä vain uskon koetus, johon löytyisi yksinkertainen ratkaisu?

Elämän vuori, kuoleman laakso

Mooria, paikka jonne Jumala lähetti Aabrahamin, oli ainutlaatuinen paikka. Tämä vuori sijaitsi siellä, mihin kerran nousisi Jerusalemi.

Se olisi vuori, jolle rakennettaisiin temppeli ja jolla nimenomaisella paikalla uhrattaisiin kaikki JHVH:n temppelin uhrin. Moorია sijaitsee kuitenkin hyvin lähellä jyrkkäreunaista Hinnomin laaksoa, joka oli aivan pyhän vuoren eteläpuolella. Johtuneeko tästä syystä, että Jumala antoi Aabrahamille hyvin tarkat ohjeet paikasta, jossa tämän uhritoimituksen tuli tapahtua:

”...uhraa hänet polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle sanon.”

Mikä tahansa paikka, vuori tai joku muu, ei olisi sovelias tähän mullistavaan tapahtumaan. Sen oli oltava

se nimenomainen paikka, jonka Jumala oli valinnut nimensä paikaksi, maapallon pyhin paikka.

Vaikka Hinnomin laakso oli hyvin lähellä pyhän Moorian vuoren lakea, se oli erityisen luotaantyöntävä ja inhottava paikka, koska se oli paikka, jossa palvottiin monia jumalia, mm Baalia ja Moolokia, surmaamalla julmin ja säälimättömin menoin lapsia.

Vallalla olevaan Moolokin kulttiin kuului tuoda esikoislapset epäjumalantemppeleihin, jossa papit murskaisivat vauvojen kalat Moolokin kivisen kuvan jalkopäähän. Sitten he heittivät vauvat elävinä tuleen, joka paloi epäjumalan vatsassa.

Monet uskosta luopuneet israelilaiset yhtyivät myös tähän kammottavaan käytäntöön, minkä vuoksi paikasta tuli kirottu ja se tunnettiin läpikotaisin pahana paikkana.

Pienellä maa-alueella, näköetäisyydellä, olivat vastassa elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen kasvat. Moorian vuorella palvottiin pitkän iän siunauksin El Shaddaita, Kaikkein korkeinta Jumalaa. Vuoren laella vallitsivat parhaimmillaan elämä ja siunaus.

Mutta heti vuoren alla Hinnomin laaksossa palvottiin Moolokia menoin, joissa sekoittuivat viattomien lasten kirkuna ja surevien vanhempien valitus. Tuossa syvässä, pimeässä laaksossa hallitsi kuolema.

Tällaisten vastakkaisten tunteiden eteen joutuivat nyt raamatullisen uskon isä ja hänen ainoa poikansa, kun he saapuivat kolmipäiväisen taipaleensa loppuun määränpäähän: Mooria ja Hinnom – Elämä ja kuolema vierekkäin.

Mooria oli temppeli, Hinnom oli kaatopaikka. Aabraham ja Iisak saattoivat hyvin nähdä sen, mitä Abra-

ham Joshua Heschel kuvasi: ”Se mitä Moolok halusi, oli ihmisen kuolema”, mutta ”se, mitä Jumala haluaa, on ihmisen elämä.”

Itse asiassa Hinnomin julmasta historiasta tuli vuosisatoja myöhemmin perustalle eskatologiselle kuvakielelle, jota Jeesus käytti kuvatessaan viimeistä tuomiota, kun hän sanoi, että maan pahojen rangaistuksena olisi tulinen Gehennaniminen järvi.

Jeesus käytti 11 kertaa sanaa Gehenna, joka on kreikan kielen vastine heprean sanalle ge-hinnom, sanamukaisesti ”Hinnomin laakso”, kuvaamaan tätä viimeisen tuomion paikkaa, jota on sittemmin kutsuttu helvetiksi.

Oli siis tärkeää, että Aabraham ja Iisak ymmärsivät asian oikein. Vain oikeassa paikassa Jumalan voima toisi elämää kuolleista. Jumalan Hengen ohjauksessa

patriarkan täytyi suunnistaa kahden paikan välillä: kuoleman ja lastensurman paikan ja paikan, jonne Jumala oli valmistanut alttarin Akedaa, lisäkin ”sitomista” silmällä pitäen.

Kun Jumala puuttuisi lisäksi kohdalla tapahtumien kulkuun suunnitelmansa mukaisesti, lähtemätön kuva vastakohtaisuudesta erottaisi toisistaan nuo kaksi paikkaa, elämän pyhän paikan (Jumalan pyhän paikan siunauksineen niin vanhoille kuin nuorille) ja kuoleman paikat (epäjumalan temppelit lapsensurmari-tuaaleineen ja hillittömine irstailuineen).

Jumalallisen kohtalon näyttämö

Aabraham ja Iisak oli sijoitettu Jumalan tahdon mukaisen kohtalon näyttämölle, jolla todistettaisiin, että Jumala on kuoleman ja elämän Herra, mutta hänen mieliteuomionsa on ollut

Kirkasvetinen lampi Savossa. Kuva: Markus Nurmesniemi

aina ja tulee aina olemaan elämä, vieläpä iankaikkinen elämä. Isä ja ainoa poika kulkivat yhdessä täydellisessä ja horjumattomassa uskossa kohti kohtalon paikkaa, sitä erityistä paikkaa, jonka Jumala oli valmistanut heitä molempia varten, jotta heidän kuolematon omistautumisensa Raamatun Jumalalle tulisi osoitetuksi.

Sekä isän että pojan kohdalla oli kyse tietoisesta inhimillisen tahdon päätöksestä olla kuuliainen Jumalan kuullulle äänelle, seurata tuota ääntä paikkaan, joka oli valmistettu, ja astua heille kummallekin etukäteen järjestettyyn kohtaloon. Lisä ja hänen vapaaehtoinen suostumisensa **Akedaan (sitomiseen)** on yhtä tärkeä tälle syvälliselle kertomukselle kuin Aabrahamin usko.

Jumala ei käskennyt Aabrahamia menemään paikkaan, ”jonne minä lähetän sinut”. Jumala ei jättänyt tilaa mahdollisuudelle, että emotionaalisesti suunnitellaan oleva isä lähtisi väärään suuntaan miettiessään ainoan poikansa surmaamista.

Jumala käski Aabrahamin mennä vuorelle, jonka ”minä sinulle osoitan”. Aabraham ja lisä eivät olleet yksin tuolla matkalla.

Jumala kulki heidän kanssaan ja ”näytti” heille tien oikealle vuorelle. Aabrahamille tämä tehtävä ei olisi pimeässä hapuilemista. Hänen oppaanaan olisivat ilmestyksen säteet, paljon voimakkaammat ja paljon tarkemmat kuin mitkään maata kiertävien satelliittien lähettämät ohjeet.

Erehdyksiä ei sattuisi. Hän saapuisi uskollisesti juuri sille kivelle vuoren laella,

jossa Melkisedek palvoi Jumalaa ja jossa hänen jälkeläisensä uhraisivat tuhansia uhreja hänen jälkeensä Jumalan pyhällä paikalla. Kyse oli vain uudesta näytöksestä Jumalan yhteydessä vaelluksessa sitä polkua pitkin, jonka Jumala oli valmistanut Aabrahamille kymmeniä vuosia ennen tuota päivää.

On tärkeää huomata, että Akedan tapahtuessa lisä ei ollut pieni lapsi. Siitä, kuinka vanha lisä oli tuon tapahtuman aikaan, on esitetty paljon arveluja.

Teksti paljastaa, että hän oli vähintään nuori aikuinen, joka oli kyllin vahva kantamaan uhraamiseen tarvittavat halot. Jotkut ovat esittäneet, että lisä oli paljon vanhempi, kenties jo 37 vuotta vanha. Joka tapauksessa on selvää, että tapahtumien edetessä lisä tiesi täysin varmasti, mitä oli tapahtumassa ja mikä hänen roolinsa olisi tuossa näytelmässä.

Vaikka useimmat ihmiset ajattelevat, että Aabraham oli päänäyttelijä tässä uskon näytelmässä ja lisä oli vain viaton ja tietämätön lapsukainen, johon toiminta kohdistui, totuus on, että lisä astui halukkaasti isänsä kanssa tähän uskon koi-tokseen.

Jumalan koettellessa Aabrahamin uskoa lisä suostui vastaan panematta osallistumaan isänsä rinnalla yhteen kaikkien aikojen vaativimmista haasteista, kun Jumala vaati mahdottomia ystävältään Aabrahamilta.

Niin kuin Aabrahamin uskolle oli ominaista, patriarkka ja hänen poikansa eivät peräytyneet Jumalan Sanasta. Aabraham oli nähnyt Jumalan, oli keskustellut Jumalan kanssa paljon.

Hän oli syönyt Jumalan kanssa telttamajansa pyhäkössä. Mutta mikä tärkeintä, hän oli kuullut Jumalan puhuvan. Hän tunnisti Jumalan äänen selvästi ja ehdottoman varmasti. Ja Jumalalla ja Aabrahamilla oli sopimus: Jumala sanoi jotain, ja Aabraham teki sanan mukaan – ja teki niin aikailematta.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa Raamattu vahvistaa Aabrahamin uskollisuuden: ”Aabraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa lisäkin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut” (1. Moos. 22:3).

Sekä Aabrahamilla että lisäkillä oli runsaasti aikaa ajatella, mihin he olivat ryhtyneet. Heidän telttakylästään Beersebasta oli kolmen päivän matka Moorian vuorelle. Matkaa taittaessaan Aabraham tiesi, että Jumala, jota hän oli palvellut yli sata vuotta, oli ehdottoman luotettava. Jumala sallisi koetuksen, jonka hän oli pannut Aabrahamin eteen, ja hän totututtaisi sen liiton ehdot, jonka hän oli tehnyt Aabrahamin kanssa.

On mahdollista, että patriarkka tiesi todeksi tämän pettämättömän uskon periaatteen: ”Joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.” Joka kytkee elämänsä Jumalaan, löytää sen aina.

Tämän totuuden toi esiin niin koskettavasti lähetystyöntekijä Jim Elliot, ennen kuin ketsua intiaanit kiduttivat hänet kuoliaaksi Ecuadorissa: ”Ei ole hullu se,

joka antaa pois sen, mitä ei voi pitää, saadakseen sen, mitä ei voi menettää.”

Kenties juuri tästä syystä matkan kolmantena päivänä, kun Aabraham nosti ”silmänsä ja näki sen paikan kaukaa”, hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne” (1. Moos. 22:5).

Kansojen isä tiesi sisimmässään, että tähän ongelmaan täytyi olla yksinkertainen ratkaisu. Hänen palvelemaisensa Jumala oli siunausten ja elämän Jumala, ei kirousten ja kuoleman jumala. Tämä yksinkertainen tietämys oli perustana juutalaiselle perinteelle, jossa sanotaan, että ”profeettallisten lahjojensa kautta Aabraham tiesi, ettei hänen tarvitsisi toteuttaa käskyä uhrata lisä.”

Jon Levenson huomauttaa, että ”vaikka tässä oli tieto, vaadittiin siitä huolimatta aikamoinen määrä uskoa – uskoa, että profeettallinen sanoma on aito ja että Jumala, joka sen on antanut, on luotettava.”

Sekä Israelin viisaat että Jeesus-liikkeen apostolit olivat yhtä mieltä siitä, että Aabraham tunsı Jumalan tarpeeksi hyvin tietääkseen, että Jumala ei riistäisi häneltä hänelle luvattua poikaa, valitun kansan isää. Profetoiko hän lisäkin elämän jatkuvuuden olevaksi, niin kuin Rashi ehdotti, vai uskoiko hän, että Jumala herättäisi lisäkin kuolleista – Aabraham tunsı Jumalan ja uskoi, että hänen Jumalansa olisi aina elämän puolella, ei kuoleman.

Onko siis ihme, että Hebrealaiskirjeen kirjoittaja puhui Aabrahamin uskos-

ta näin: "Uskon kautta Aabraham uhraisi lisäksi, kun hänet pantiin koetukseen. Hän uhraisi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset ja jolle oli sanottu: 'Isästä sinä saat nimellesi jälkeläiset.' Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleista herättämään ja sen vertauskuvana hän sai lisäksi takaisin" (Hepr. 11:17-19).

Akedan tapahtumapaikan heprealainen nimi oli jo valmistanut toivon elämää, jopa kuolleista nousemisen, paljon ennen kuin Aabraham ja lisäksi tekivät kohtalokkaan vaelluksensa Jumalan vuorelle.

JHVH kohtaisi heidät Moorian vuorella, joka tarkoittaa heprean kielellä "vaurastaa, pitää huolta" tai

"nähdä". Jo itse sanassa Mooria meillä on siis vihje pelastuksesta ja vapautuksesta.

Niin kuin Gordon Wenham on huomauttanut: "Pelastus luvataan täten jo käskyssä, joka kuulostaa tuhoamiselta."

Elämä ja kuolema yhteen hetkeen tiivistettynä

Matka oli päättynyt. Jumalan yhteydessä vaeltaminen oli tuonut Aabrahamin ja hänen poikansa oikeaan paikkaan oikeana aikana tekemään oikean asian, joka olisi perustana uskolle ja uskollisuudelle, jolla Valitun kansan saaga lepäisi ajasta aikaan.

Aabraham alkoi tunnollisesti valmistaa polttouh-

rialttaria. Hän pani puut uhrikiven päälle. Kun lisäksi huomautti: "Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?" (1. Moos. 22:7) Aabraham vastasi: "Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani" (22:8).

Sitten Aabraham sitoi lisäksi kädet ja jalat ja nosti hänet alttarille. Vanha mies tarttui vitkastelematta mukanaan tuomaansa veitseen. Hän kohotti kuoleman välikappaleen korkealle ja valmistautui työntämään sen rakkaan poikansa sydämeen.

Mutta Herran enkeli pysäytti lentoonsa Aabrahamin iskuun valmiin veitsen ja nämä ihmeelliset armon sanat kaikuivat Jumalan huulilta odotuksen kyllä-

tämässä raskaassa ilmapiirissä Jumalan vuorella: "Aabraham, Abraham!. Älä koske poikaan...nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi" (22:11,12).

Kun Akeda -näytös oli viety loppuunsa, Aabraham kutsui uhripaikkaa nimellä Jehova Jire, joka merkitsee "Jumala näkee" tai "Jumala pitää huolen".

Se oli täytetty. Näytelmä loppui ja Valitun kansan saaga alkoi – ensin se perustui isän uskoon ja halukkuteen uhrata elämänsä kallein asia totellakseen Jumalan käskyä ja sitten Jumalan väliintuloon, jonka kautta Jumala toi esiin elämän kuoleman otteesta. Aabraham ei kieltänyt Jumalalta ainoaa poikaansa,

Yovel-lehti on myös verkossa:
www.yovel-magazine.com

Onko jokin artikkeli tai opetus sellainen, johon haluaisit palata uudestaan, mutta sinulla ei ole sitä käsilläsi?

Sivuilta voit lukea tai ladata ilmestyneitä numeroita milloin sinulle parhaiten sopii.

Sieltä löydät myös lisämateriaalia sekä

linkkejä kirjoittajien omille sivustoille, opetuksiin ja arkistoihin.

www.yovel-magazine.com

poikaa, jonka Jumala oli antanut hänelle ihmeen kautta, kun Jumala oli ylittänyt ihmisen luonnollisen lisääntymiskyvyn lait ja synnyttänyt ihmiselämän käytännöllisesti katsoen kuolleista ihmisruumiista.

Eikä Jumala vienyt Aabrahamilta tätä ihmeen kautta syntyntä lasta. Sen sijaan patriarkka sai poikansa takaisin ikään kuin kuolleista herätettynä. Hän oli saanut nyt toisen kerran Jumalan lahjan kuin kuolleista rakkaimman poikansa lisäksi persoonassa.

Elämää kuolleista – sen suurempi merkitys

Monien vuosisatojen kuollessa viisaat ja profeetat ovat tulleet siihen käsitykseen, että tämä suuri ihme, jolle Valitun kansan saaga perustuu, ei ollut vain pelkkä historiallinen tapahtuma, vaan sillä oli voimakas ja vivahteikas hengellinen vaikutus Aabrahamin ja lisäksi jälkeläisiinsä.

Akeda alettiin nähdä sijaissovituksena, uhrina, jonka Jumala hyväksyi koskemaan koko Valittua kansaa sen kaikkina sukupolvina.

Niin kuin suuri 200-luvun kartagolainen kristitty poleemikko Tertullianus sanoi: "Aabraham, jonka hänen uskonsa pakotti totelemaan Jumalan käskyä, uhrasi ainoan rakkaan poikansa uhriksi Jumalalle, jotta Jumala puolestaan an-

taisi hänelle lahjaksi hänen jälkeläistensä lunastuksen."

Tämä kristillisen näkemys on saanut vahvistuksensa Targumien teksteissä, joissa nimenomaan luetaan "Israelin vapahtaminen Akedan ansioksi". Valitun kansan saamat Jumalan siunaukset perustuivat Aabrahamin ja lisäksi uskollisuuteen, jolla he noudattivat Jumalan antamia ohjeita ja jonka ansiosta he kokivat Jumalan huolenpidon.

Tämä käsitys Akedasta sijaissovituksena nousee "Zekhut Avot" (isien ansiot) -periaatteesta, josta Louis Berman sanoo, että se "on osittain päällekkäinen kristillisen sijaissovituksen käsitteen kanssa."

Rabbiinisissa lähteissä "on aina pidetty Aabrahamin uhrihalukkuutta ja varsinkin lisäksi halukkuutta antaa itsensä uhriksi, sijaissovituksena, joka kantaa kautta heidän tulevien jälkeläistensä, Israelin kansakunnan historian."

Näin "patriarkkojen vanhurskautta voisi soveltaa sijaisvanhurskautena heidän jälkeläisiinsä hengellisen hädän aikana."

Tästä johtuu voimakas yhteys Akedan ja suurten juhla-aikojen, Rosh HaShanan ja Jom Kippurin, juutalaisen liturgisen kalenterin kaikkein pyhimpien aikojen, välillä.

Soofarin (oinaan sarven) toistuvat puhallukset Rosh HaShanana muistuttavat oinaasta, joka oli jäänyt pensaaseen kiinni sarvistaan ja odotti siinä polttouhriksi joutumistaan, sitten kun Aabraham ja lisäksi olisivat noudattaneet täydellisesti Jumalan käskyä ja tehneet, mitä Jumala vaati heiltä. Myös Rosh HaShanan muistorukouksissa, "Zikhronot", vedotaan Jumalaan, että hän muistaisi Akedan.

Sitten Rosh HaShanan toisenä päivänä luetaan 1. Mooseksen kirjan luku 22 kokonaisuudessaan. Tällöin "Akedan lukemisen tarkoitus on muistuttaa Jumalaa Aabrahamin ja lisäksi ansiosta heidän antamansa valtavan uhrin perusteella." Ajatuksesta sijaissovituksesta, joka kätkeytyi Akedaan Jumalan periaatteiden sovelluksena, tuli pohjaksi sille kristilliselle käsitykselle, että Jeesuksen kuolema ristillä oli myös sijaissovitus koko maailman lunastamiseksi synnin kauleista.

Oli helppoa nähdä vastavuus lisäksi sitomiselle alttarille Moorian vuorella ja Jeesuksen sitomiselle ristinpuulle Golgatalla. Molemmissa tapauksissa teemana on rakastava isä, ainoa poika ja Jumalalle suoritettava uhri.

Vaikka juutalaisen ja kristillisen lunastuskäsityksen välillä on eroavuuksia,

etenkin sijaislunastuksen suhteen, on selvää, että molemmat uskonnot ovat lujasti ankkuroituneita ajatukseseen, että isien usko sai aikaan lunastuksen tekoja, jotka jotenkin ja jossain määrässä ovat yhteydessä siihen, miten Jumala siunaa jatkuvasti niiden yhteisöjä.

Dynaamisen saagan perusta

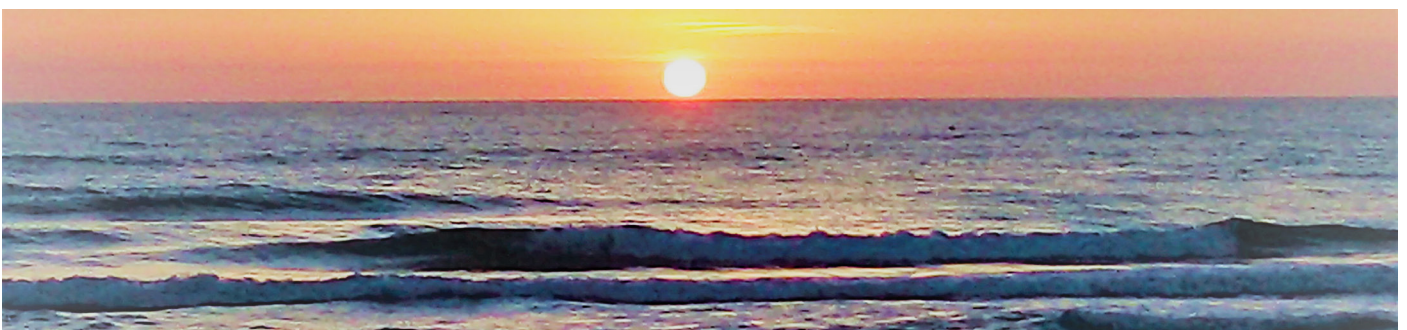
Akeda antaa varman perustan "kuolleista elämään" kertovalle dynaamiselle saagalle, joka on luonnehtinut Valittua kansaa kautta aikojen. Koko Valitun kansan kohtalo oli hiuskarvan varassa yhtenä ohikiitävänä hetkenä ajassa. Kumpaan vaaka kallistuisi, elämään vai kuolemaan?

Vastaus oli elämä, sillä Jumala katsoi itselleen oinaan sijaisuhriksi. Elämä voitti kuoleman ja elämä hallitsi silloin ja siitä lähtien.

Koska isä ja poika uskonsa ja uskollisuutensa tähden suostuivat Kaikkivaltiaan kanssa uhri- ja lunastusnäytelmään, Jumala toi esiin elämää kuolleista, ja Am Israel Chai, Israelin kansa elää.

© Restore! Kaikki oikeudet pidätetään. Lupa kirjoituksen käyttämiseen on saatu kirjoittajalta.

www.hebraiccommunity.org

Jeshua, Ihmisen Poika - Jumalan Pojan tunteminen, osa II

Ilta-aurion vahvaa punerrusta Hämeessä. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

JESHUA – IHMISEN POIKA

Ihmisen Poika Psalmissa kahdeksan

”Veisuunjohtajalle; veistaan kuin viininkorjuulaulu; Daavidin virsi. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse! Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen. Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luo-

nut, niin mikä on ihminen (hepr. VT: enosh = ihminen, ihmiskunta), että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi (hepr. VT: ben Adam = Adamin poika, Adamin jälkeläinen, ihminen), että pidät hänestä huolen? Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal’olennon (hepr VT: Elohim = Jumala), sinä sepeleöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet, taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!” (Ps.8:1-10).

Psalmissa kahdeksan, ja-keessa viisi, ihmisestä puhutaan kaksi kertaa kahdessa eri muodossa. Psalmin kahdeksan tekstillä on näinollen myös kaksinaisen merkitys.

Ensinnäkin se kertoo, kuinka Jumala asetti luomansa ihmisen, Adamista ja Eevasta alkaneen ihmiskunnan, hallitsemaan maapalloa ja luomakuntaa (1.Moos.1:26-28). Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi, Ihmisen Pojan Jeshuan kaltaiseksi (Room.8:29).

Toiseksi Psalmi kahdeksan kertoo, kuinka Adamin Poika, Jeshua Messias, syntyi ihmiseksi, Adamin jälkeläiseksi, tähän maailmaan,

lunastamaan Adamin jälkeläiset synnistä ja kuolemasta. Ihmisen Poika ylennettiin ristille, jotta Hän ristinkuolemallaan saisi aikaan syntien sovituksen ja me saisimme Häneen uskolla syntiemme anteeksi-antamuksen ja iankaikkisen elämän (Joh.3:13-18). Tätä lunastustehtävää varten Ihmisen Poika tuli alas taivaasta.

”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesusella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin

ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra” (Fil.2:5-11).

Kun Adam ja Eeva lanke-sivat syntiin paratiisissa, käärmeeen eli sielunvihollisen houkuttelemassa, Jumala antoi lupauksen, että vaimon siemen polkisi rikki käärmeeen päin (1.Moos.3:1-16).

Adamin suku lankesi, joten lunastuksen piti tulla Adamin suvusta ja siksi Ihmisen Pojan Jeshuan piti syntyä Adamin sukuun Sukulunastajaksi. Siksi Ihmisen Poikaa kutsutaan viimeiseksi Adamiksi (1.Kor.15:45-47).

Hänen täytyi tulla alas taivaasta ja syntyä Mirjamin (Marian) kautta tähän maailmaan ihmiseksi, Adamin jälkeläiseksi, lunastamaan Adamin suvun langennut ihmiskunta. Tämä lunastussuunnitelma oli Jumalalla jo ennen maailman perustamista.

”Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, ettette ole millään katoavaisella,

ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten...” (1.Piet.1:17-20).

Taivaallinen Isä valitsi Poikansa Lunastajaksi ja pelastuksen Välttäjäksi jo ennen maailman perustamista (Ilm.13:8).

Ihmisen Poika, Jeshua, on ainut Välimies ihmisen ja Jumalan välillä ja vain Hänen kauttaan meillä on pääsy Jumalan luo iankaikiseen elämään (Joh.14:1-6).

Monet tietämättömät ja harhaan johdetut rukoilevat Mariaa ja pyhimyksiä, mutta se on turhaa, sillä meillä on vain yksi Välimies ihmisen ja Jumalan välillä, Ihmisen Poika Jeshua.

”Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus” (1.Tim.2:5).

Ihmisen Pojan ristinkuolema ja ylösnousemus

”Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä” (Mat.12:40).

”Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö; hän, joka tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä, jossa hän

myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta” (1.Piet.3:18-20).

Ihmisen Poika Jeshua alistui ristinkuolemaan meidän syntiemme tähden. Hänet naulittiin ristille todennäköisesti keskiviikkona, Nisan-kuun 14. päivänä, pääsiäispäivänä ja Hänet laskettiin haudaan keskiviikkoiltana.

Hänen ruumiinsa lepäsi haudassa kolme päivää ja kolme yötä ja nousi kuolleista lauantai-iltana, viikon ensimmäisen päivän alkaessa, esikoislyhteen heilutuksen päivän alkaessa, esikoisena kuolleista nousseista (1.Kor.15:20-24).

(Tarkemmin Jeshuan ristin-kuoleman tapahtumista ja aikataulusta heprealaisen ajanlaskun mukaan tekijän kirjassa ”Apostolinen seurakunta ja antikristuksen eksytys”).

Kun Ihmisen Pojan ruumis lepäsi haudassa, Hänen henkensä astui alas tuonelaan ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka eivät olleet kuuliaisia Nooan päivinä, kun vedenpaisumus tuhosi jumalattoman maailman (1.Moos.6-9).

Ihmisen Poika myös kukisti kuoleman, joka oli perkeleen vallassa.

”Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi,

että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa” (Heb.2:14-16).

”...ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet” (Ilm.1:18).

Kuolema ei enää ole perkeleen vallassa, sillä ristin-kuolemallaan Ihmisen Poika kukisti pahalaisen vallan ja kuoleman ja tuonelan avaimet ovat ylösnousseen Ihmisen Pojan Jeshuan hallussa.

Hän myös otti Aabrahamin siemenen huomansa. Vanhan liiton päivinä uskossa kuolleiden hengen menivät alas tuonelaan, Aabrahamin helmaan (1.Moos.37:34-35; Luuk.16:19-31).

(Jumalattomina kuolleiden hengen kärsivät tuonelassa vaivaa ja tuskaa liekissä.)

Kun Ihmisen Pojan henki oli tuonelassa, Hän otti Aabrahamin helman vangit saaliikseen.

”Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. Sentähden on sanottu: ”Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille”. Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylem-

mäksi, täyttääkseen kaikki” (Efes.4:7-10).

”...vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlejoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleet vanhurskusten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri” (Heb.12:22-24).

Ihmisen Poika, Jeshua Messias, otti Aabrahamin helman vangit saaliikseen ja siirsi heidät kolmanteen taivaaseen, Jumalan paratiisiin. Enää uskossa kuolleiden henget eivät mene alas tuonelaan, vaan nousevat ylös taivaaseen, paratiisiin, odottamaan ylösnousemusta ja Jeshuan paluuta maan päälle hallitsemaan pyhiensä kanssa.

Ristin katuva ryöväri sai sii-

tä myös lupauksen, ei enää tuonelaan, vaan paratiisiin (Luuk.23:39-43). Ristin-kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan Ihmisen Poika kukisti vihollisen vallan ja riisui aseet paholaisen joukoilta.

”...ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ette käsin tehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista. Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen

häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun” (Kol.2:11-15).

”Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos” (Joh.12:31).

Ihmisen Pojan ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kautta Jumala sai riemuvoiton saatanasta ja hänen joukoistaan, valloistaan ja voimistaan.

Näin Jumala saattoi säilyttää oikeudenmukaisuutensa ja antaa synnit anteeksi ja iankaikkisen elämän kaikille, jotka ottavat vastaan Jeshuan sovitustyön.

Saatanalla, syyttäjällä, ei ole enää aseita syyttää uskovia, koska Jeshua, Adamin Poika, kärsi syyttömänä meille kuuluvan rangautuksen ristillä. Tuomio kävi sielunvihollisen, tämän maailman ruhtinaan ja hänen joukkojensa yli ja syyttäjä heitettiin ulos taivaasta (Jes.14:12-15; Ilm.12:9-11). Kun Jeshuan ruumis oli levännyt haudassa kolme

päivää ja kolme yötä, Jumala herätti Hänet kuolleista.

Ylösnousemuksensa jälkeen Ihmisen Poika ei ollut pelkkä henkiolento, vaan hänellä oli kirkastettu ylösnousemusruumis.

”Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seiso heidän keskellään ja sanoi heille: ”Rauha teille!” Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen. Mutta hän sanoi heille: ”Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan.” Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: ”Onko teillä täällä jotakin syötävää?” Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa. Ja hän otti ja söi heidän näh-

Savolaismaiseman kauneutta. Kuva: Markus Nurmesniemi

tensä” (Luuk.24:36-43).

”Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!” Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen”. Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!” (Joh.20:26-28).

Jeshuan ylösnousemusruumiissa oli lihaa ja luita. Se oli konkreettinen ruumis, mutta kirkastetussa olotilassa. Ylösnousemusruumiissa Jeshua ei enää ollut materian maailman lakien alainen, Hän saattoi ilmestyä yllättäen lukittuun huoneeseen opetuslapsilleen. Materian maailman seinät ja lukitut ovet eivät pidätele ylösnousemusruumista. Ylösnousemusruumiissa Jeshua saattoi syödä paistettua kalaa. Jeshuaan uskovat saavat Hänen pa-

luunsa yhteydessä samankaltaisen kirkastetun ylösnousemusruumiin kuin Messiaalla on (Fil.3.20-21).

Ihmisen Pojan taivaaseen nouseminen ja kirkastuminen

”Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat taivaalle hänen menessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.” (Ap.t.1:9-11).

”Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle” (Mar.16:19).

”Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkautella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maail-

ma olikaan” (Joh.17:5).

Ylösnousemisensa jälkeen Ihmisen Poika, Jeshua Messias, ilmestyi useita kertoja suurelle joukolle opetuslapsiaan neljäkymmenen päivän aikana ja opetti Jumalan valtakunnasta (1.Kor.15:1-8; Ap.t.1:1-3).

Sitten Hän meni yhdentoista opetuslapsensa kanssa Öljyvuorelle (Öljymäelle) ja nousi sieltä taivaaseen ja istui Jumalan oikealle puolelle. Ihmisen Poika palasi jumalalliseen kirkkauteensa, joka Hänellä oli jo ennen maailman perustamista Isän tykönä. Kun Hän myöhemmin ilmestyi kirkkaudessaan ylimmäis-papillisessa asussa apostoli Johannekselle Patmos-luodolla, ei Johannes kestänyt sitä kirkkautta, vaan kaa-tui kuin kuolleena maahan Ihmisen Pojan edessä (Ilm.1:10-20).

Nyt Jeshua on kirkkaudessaan täydellisesti Jumalan Poika ja myös Ihmisen Poika, ylösnoussut viimeinen Adam (1.Kor.15:45).

Ihmisen Poika palaa nou-tamaan seurakuntaansa

”Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljittäväksi. Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy” (Luuk.17:24-30).

Ihmisen Poika palaa takaisin maan päälle, siitä on lukuisia lupauksia sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa. Hän saapuu enkeleidensä kanssa ja Hänen

tulemuksessaan tapahtuu uskovien ylös-nousemus (Jes.26:15-21; Mat.25:31-33; 1.Tes.4:13-18).

Uskossa kuolleiden ruumiit nousevat ylös haudoistaan ja elossa olevien uskovien ruumiit muutetaan silmä-räpäyksessä kirkastettuun olotilaan ja uskovat kohotetaan Herraa vastaan yläil-moihin ja saamme olla aina Herran kanssa (1.Kor.15:50-54).

Olosuhteet maan päällä ovat silloin samankaltaiset kuin Nooan ja Lootin päi-vinä. Nooan päivinä ennen vedenpaisumusta ihmis-kunta turmeltui ja tuli täy-teen pahuutta ja väkivaltaa (1.Moos.6:1-4).

Lootin päivinä kaikkina-i-nen synti, moraalittomuus ja väkivaltainen homosek-sualismi olivat vallanneet Sodomian ja Gomorran, niin että Jumala hävitti ne tulella ja tulikivellä varoi-tukseksi niille, jotka vas-taisuudessa elävät juma-

lottomasti (1.Moos.9:1-29; Hes.16:49-50; 3.Moos.18; 2.Piet.2:4-9).

Ihmisen Pojan palatessa olosuhteet ovat samakal-taiset maan päällä. Lootin päivät ovat esikuvallisia myös siinä mielessä, että samoin kuin Loot pelastet-tiin tulen ja tulikiven alta Sodomasta, Jumalan seu-rakunta myös pelastetaan Herran tulemuksessa pois maailmanlaajuisen ato-misodan alta. Hän on Ada-min suvun sukulunastaja (hepr. Goel), joka lunastaa lopullisesti Adamin suvun (uskovat) jälkeläiset tule-muksessaan (Job.19:25-27).

Ihmisen Poika palaa tuo-mitsemaan ja hallitse-maan maailmaa

”Minä katselin, ja silloin, niiden herjaavien sanojen tähden, joita sarvi puhui, minun katsellessani peto tapettiin, ja sen ruumis hä-vitettiin ja heitettiin tuleen palamaan. Ja muiltakin pe-

doilta otettiin valta pois; niiden elämän pituus oli määrätty aikaa ja hetkeä myöten. Minä näin yöllises-sä näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hä-net saatettiin tämän eteen. Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaik-kinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä” (Dan.7:11-14).

”Hän vastasi näin: ”Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murs-kaa sen. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nouse-vat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilai-nen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. Hän puhuu sanoja Korkein-

ta vastaan ja hävittää Kor-keimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteen-sä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi. Sitten oi-keus istuu tuomiolle, ja hä-nen valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti. Ja valtakun-ta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman py-hien kansalle. Hänen valta-kuntansa on iankaikkinen valta-kunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hä-nelle alamaiset” (Dan.7:23-27).

”Sillä niinkuin Isällä on elä-mä itsesssänsä, niin hän on antanut elämän myös Po-jalle, niin että myös hänellä on elämä itsesssänsä. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ih-misen Poika” (Joh.5:26-27).

Danielin kirjan seitsemän-nessä luvussa kerrotaan maailman historia neljän pedon (petovaltakunnan) kuvakielellä.

Kesäöinen usva lepää kainuulaisen suon yllä. Kuva: Markus Nurmesniemi

Pitkällä historiallisella aikajaksolla nämä neljä petovaltakuntaa on tulkittu yleensä siten, että leijona kuvaa Baabelin (Babylonin) imperiumia, karhu sitä seurannutta Meedo-Persian imperiumia, pantteri Aleksanteri suuren johdolla noussutta Makedonia-Kreikan imperiumia ja neljäs kauhea peto Rooman imperiumia, joka oli vallassa Jeshuan ensimmäisen tulemuksen aikoina.

Tämä neljännen pedon, Rooman imperiumin valta on jossain muodossa voimassa aina Ihmisen Pojan kuningaskuntaan asti. (Ensin Rooman keisarinistuimen ja sitten Rooman Vatikaanin istuimen muodossa).

Lopun ajassa, näkemykseni mukaan, nämä neljä petovaltakuntaa ovat profeettallisena lopputäytymyksenä maailmassa seuraavasti: Leijona on Juudan (Israelin) leijona USA:n kotkan siivillä varustettuna (toisten mukaan USA-Englanti), karhu on Venäjän imperiumi, pantteri Saksa ja neljäs kauhea peto uudelleen elpyvä Rooman imperiumi, anti-kristuksen hirmuhallitus kymmenvaltioliiton kanssa. (Laajemmin tekijän kirjassa "Hengessä Herran päivänä Ilmestyskirjan mukaan").

Kun Ihmisen Poika saapuu pyhiin enkeliensä kanssa, Hän tuomitsee ja kukistaa

kaikki lopun ajan petovaltakunnat ja perustaa Ihmisen Pojan kuningaskunnan, jossa Hän hallitsee tuhat vuotta Kuninkaana yhdessä ylösnousseiden pyhiensä kanssa (Ilm.20). Tällä Ihmisen Pojan valtakunnassa ei ole loppua, sillä se jatkuu viimeisen kapinan, maailmanlopun ja viimeisen tuomion jälkeen uusissa tai-vaissa ja maassa ikuisesti.

Pyhät tulevat Ihmisen Pojan kanssa tuomitsemaan maailmaa

"Katso, Herran päivä on tuleva, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi. Minä kokoan kaikki pakanat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, ja puoli kaupunkia lähtee pakkoosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista. Ja Herra on lähtevä liikkeelle ja sotiva näitä pakanoita vastaan, niinkuin sotimispäivänään, taistelun päivänä. Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti. Ja Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli mäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli etelään päin. Ja te pakenette minun mäkieni väliseen laaksoon, sillä mäkien välinen laakso on ulottuva Asaliin asti. Te pakenette, niinkuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä.

Ja Herra, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät sinun kanssasi" (Sak.14:1-5).

Ihmisen Pojan palatessa hallitsemaan maailmaa, ylösnousseet pyhät palaavat Hänen kanssaan maan päälle, tuomitsemaan maailmaa ja pelastamaan Israelin kansaa ja Jerusalemiä vihollisen tuhoamisyritykseltä (Juuda 14-15).

Israelin ja Israelin Jumalan viholliset kokevat tuomionsa ja tuhonsa (Sak.14:12-15; Myös Israelin sotajoukot ovat taistelussa mukana). Ihmisen Pojan tuhatvuotinen kuningaskunta perustetaan tuomiolla ja vanhurskaudella (Jes.9:4-6).

Ylösnousseet pyhät ovat Ihmisen Pojan sotajoukoissa tuomitsemassa vihollisia enkelien kanssa ja perustamassa tuhatvuotista kuningaskuntaa, paratiisivaltakuntaa (Jes.51:3).

Kansojen jäännökset, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, tulevat vuosittain Jerusalemiin kumartamaan Herraa Sebaotia ja viettämään lehtimajanjuhlaa, muutoin he jäävät ilman siunauksen sateita (Sak.14:16-21).

Jerusalemiin rakennetaan kolmas temppeli, jonne kansat virtaavat saamaan opetusta uskoon tulleen messiaanisen Israelin kansan toimesta (Jes.2:1-4;

Temppelivuoren "hävityksen kauhistukset" ovat tuhoutuneet Messiaan tulemuksessa).

Tätä aikaa me huokaillen odotamme, kuten apostoli Paavali kirjoittaa.

"Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestytävä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä. Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta" (Room.8:17-23).

Habakuk -

Messiaan tulemuksen askelten ääniä

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

”Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista” (1.Kor.13:9).

”Ennustus, jonka profeetta Habakuk näki. Kuinka kauan, Herra, minun täytyy apua huutaa, ja sinä et kuule, parkua sinulle: ”Väkivaltaa!” ja sinä et auta? Minkätähden sinä annat minun nähdä vääryyttä ja itse katselet turmiota? Minun edessäni on hävitys ja väkivalta; on syntynyt riita, ja on noussut tora. Sentähden on laki heikko, ja oikeus ei tule milloinkaan voimaan. Sillä jumalaton saartaa vanhurskaan; sentähden oikeus vääristetään. Katsokaa kansojen joukkoon, katselkaa ja kauhistukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin. Sillä katso, minä nostan kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee maata lavealti ja ottaa omaksensa asuinsijat, jotka eivät ole sen. Se on hirmuinen ja peljättävä, siitä itsestään tulee sen oikeus ja sen korkeus. Sen hevoset ovat nopeammat kuin pantterit, ne juoksevat kiivaammin kuin sudet illoin. Sen ratsumiehet kiidättävät - kaukaa tulevat sen ratsumiehet, ne lentävät, niinkuin kotka syöksyy syönnökselleen... Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähytän, nähdäkseni, mitä

hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa” (Habak.1:1-8; 2:1).

Profeetta Habakuk kuuluu ns. Raamatun pieniin profeettoihin, mutta hänen sanomansa on silti merkittävä, koskien myös Messiaan tulemuksen läheisyyden aikoja.

Nimi Habakuk merkitsee ”syleily”. Juutalaisen perimätiedon mukaan hän toimi ja vaikutti kuningas Manassen, Hiskian pojan, aikana sekä profeettana että mahdollisesti laulajana temppelikuorossa

(2.Kun.21; 2.Aik.33; Hab.3:19).

Hän sai sanoman tuimasta ja rajusta kansasta, kaldealaisista eli babylonialaista, jotka tulevat valloittamaan monia kansoja ja valtakuntia valtansa alle.

Tämä tapahtuikin kuningas Nabukadnessarin päivinä, kun Baabelin eli Babylonin imperiumi nousi valtaan noin 600 vuotta ennen ajanlaskun alkua (Dan.1-2).

Herra oli laittanut kaldealaiset tuomioksi ja kuritukseksi. Habakuk valitti siitä ja jäi vartiopaikalleen

odottamaan, mitä Jumala hänelle vastaa. Hän saikin Herralta sanoman monista asioista, joista useat toteutuvat lopun ajassa, Messiaan tulemuksen läheisyydessä. Tarkastelemme tässä kirjoituksessa joitakin näistä profetioista.

Israelin itsenäistyminen kesken vuotten

”Profeetta Habakukin rukous; virren tapaan. Herra, minä olen kuullut sinulta sanoman, ja olen peljästynyt. Herra, herätä eloon tekosi jo kesken vuotten, tee se jo kesken vuotten tietäväksi. Muista vihassasi laupeutta” (Hab.3:1-2).

”Minä menen takaisin paikoilleni, kunnes he ovat syystänsä kärsineet (hebr. VT: je’eshmu = tuntevat/tunnustavat syyllisyytensä) ja etsivät minun kasvojani: ahdistuksessansa he minua etsivät. Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä hän on raadellut meitä, ja parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät. Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kulluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessänsä. Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan” (Hoos.5:15-5:3).

Kuva: Markus Nurmesniemi

”Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että ”yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä” (2.Piet.3:8).

Profeetta Hoosean kautta Herra ilmoitti, että Israel tehdään eläväksi kahden päivän kuluttua siitä, kun Jeshua Messias palaa taivaisiin Isän Jumalan luo, suoritettuaan Golgatalla syntien sovituksen.

Pietarin mukaan yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja kaksi päivää vastaa silloin kahta vuosituhatta (Ps.90:4).

Jeshua sovitti ihmiskunnan synnit noin v. 30 jKr. ja palasi taivaisiin ja siitä alkoi kahden vuosituhannen jakso. Rooman sotajoukot valloittivat Jerusalemin ja tuhosivat temppelin v. 70 ja siitä alkoi israelilaisten pakkosiirtolaisuus kansojen seassa ja maa autioitui.

Habakuk rukoili, että Herra herättäisi tekonsa eloon jo kesken vuotten ja näin tapahtuikin. Israel itsenäistyi v. 1948 ennen kahden vuosituhannen täyttymistä. Hoosean mukaan israelilaiset etsivät Messiaan kasvoja lopun ajan ahdistuksessa, tunnustaen syyllisyytensä Herran tulemuksen läheisyydessä. Messiaan tulemuksen läheisyydessä on myös Pyhän Hengen kevätsateen aika ja viimeinen herätys, juuri ennen seurakunnan ylösoittoa.

Israel ahdistuksessa

”Kiivastuksessa sinä astut maata, puit kansoja vihasa. Sinä olet lähtenyt autta-

maan kansaasi, auttamaan voideltuasi. Sinä murskaat pään jumalattoman huoneesta, paljastat perustukset kaulan tasalle. Sela. Sinä lävistät heidän omilla keihäillään pään heidän johtajiltaan, jotka hyökkäävät hajottamaan minua - se on heidän ilonsa - aivan kuin pääsisivät syömään kurjaa salassa. Sinä ajat hevosillasi merta, paljojen vetten kuo-hua. Minä kuulin tämän, ja minun ruumiini vapisee, minun huuleni värisevät huudosta, mätä menee minun luihini, minä seison paikallani ja tutisen, kun minun täytyy hiljaa odottaa ahdistuksen päivää, jolloin kansan kimppuun käy hyökkääjä” (Hab.3:12-16).

Monet Raamatun profetiat kertovat Israelin ja koko maailman joutumisesta ahdistukseen (Ps.83; Jer.30:1-7; Sak.12, 14; Hes.38-39; Dan.12).

Myös profeetta Habakuk saa ahdistavan sanoman siitä kuinka kansa joutuu hyökkäyksen kohteeksi. Tämä toteutuikin jo kaldealaisten toimesta Nebukadnessarin päivinä, jolloin Jerusalem valloitettiin ja temppeli tuhoutui.

Herran ilmoituksesta käy kuitenkin ilmi, että lopullisesti Habakukin saama sanoma toteutuu lopun ajassa. Silloin Messias tulee pyhien enkeliensä ja ylösnousemusolotilassa olevan seurakuntansa kanssa auttamaan kansaansa, tuomitsemaan Israelin tuhoamista yrittävät viholliset ja perustamaan tuhatvuotisen rauhan kuningaskuntansa maan päälle (Sak.14:1-5; Juuda 14-15).

Messiaan tulemuksen askelten ääniä

”Jumala tulee Teemanista (hepr. Teman = Jemen), Pyhä Paaranin vuorelta. Sela. Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat, hänen ylistystänsä on maa täynnä. Hänen hohteensa on kuin aurinko, hänestä käyvät säteet joka taholle; se on hänen voimansa verho. Hänen edellensä käy rutto (hepr. VT: daver = rutto, kulkutauti) ja polttotauti (hepr. VT: reshef = tulihiillos, aseenn leimahdus, pommin leimahdus, tuho, tuhoaminen) tulee hänen jäljessään (hepr. VT: le raglav = jaloissaan)...

Vaivan alaisena minä näen Kuusanin majat, Midianin maan telttavaatteet vapisevat...

Kiivastuksessa sinä astut (hepr. titsad = marssit, asetelet, askellat) maata, puit kansoja vihasa” (Hab.3:3-5, 12).

Edellisessä Yovel-lehden numerossa tarkastelimme jo Messiaan tulemusta Habakukin profetian valossa. Totesimme, että Hänen tulemuksensa edellä on rutto.

Tämä onkin toteutunut maailmanlaajuisen koronaviruspandemian muodossa, joka alkoi loppusyksyllä 2019 ja jatkuu edelleen tätä kirjoitettaessa.

Messiaan tulemuksen yhteydessä mainitaan Teeman eli nykyinen Jemen ja myös Kuusan ja Midian, joka sijaitsee Saudi-Arabian alueella. Kuusan sijaitsee tutkijoiden mukaan joko Arabiassa tai Etiopiassa. Jemen ja Saudi-Arabia ovat-

kin profeetallisessa polttopisteessä, kun Iranin tuke-mat ja aseistamat Jemenin shiiat (huthit) hyökkäävät Saudi-Arabian öljytuotannon laitoksiin ja myös siviili-kohteisiin ohjuksilla, rake-teilla ja drooneilla.

Messiaan askelten ääniä (pommien jylinää ja aseenn leimahduksia) kuuluu myös Ukrainan rintamalta, kun Venäjä aloitti julman sodan Ukrainaa vastaan helmikuussa 2022, otettuaan sitä ennen jo haltuunsa Krimin ja muita Itä-Ukrainan alueita.

Tuo helmikuussa 2022 alkanut sota on muuttanut perusteellisesti maailman poliittista tilannetta ja turvallisuustilannetta ja näyttää siltä, että paluuta entiseen ei ole lähiaikoina.

On mahdollista, että myös Baltian maat ja Pohjolan alue ovat vaarassa tulevina päivinä. Ei myöskään pidä erehtyä luulemaan, että Putinin mahdollinen väistyminen Venäjän johdosta tuo rauhan. Voi olla, että pahempi diktaattori tulee tilalle. Lopun ajassa mahdolliset rauhan hetket ovat pelkkää valherauhaa (1.Tes.5:1-9).

Tämä kaikki on vasta alkua lopun ajan sotatapahtumille, jotka leviävät Jumalan aikataulun mukaisesti kolmanteen maailmansotaan (Googin sotaan) ja ydinsootaan saakka, kuten monet Raamatun profetiat kertovat (Hes.38-39; Jooel.3; Mat.24:6-7; Ilm.9; 16:12-16).

Uskovien on kuitenkin hyvä muistaa, että kaikki me-

nee kirjoitusten mukaan ja nämä pelottavat tapahtumat ovat Messiaan tulemuksen askelten ääniä. Saamme olla Kaikkivaltiaan suojassa lopun ajan myrskyjenkin keskellä (Ps.91).

Luonnonmullistuksia taivaalla ja maan päällä

”Hän seisahtuu ja mittaa maan, hän katsahtaa ja saa kansat vapisemaan. Ikivuoret särkyvät, ikuiset kukkulat vaipuvat, hänen polkunsä ovat iankaikkiset. Vaivan alaisina minä näen Kuusanin majat, Midianin maan telttavaatteet vapisevat. Virtoihinko Herra on vihastunut? Kohtaako sinun vihasi virtoja, merta sinun kiivastuksesi, koska ajat hevosillasi, pelastuksesi vauunuilla?

Paljas, paljastettu on sinun jousesi: valat, vitsat, sana. Sela. Virroilla sinä halkaiset maan. Vuoret näkevät sinut ja järkkyvät, rankkasade purkaa vettä, syvyys antaa äänensä, kohottaa kätensä korkealle. Aurinko ja kuu astuvat majaan sinun kiitävien nuoltesi valossa, sinun keihäsi salaman hohhteessa” (Hab.3:6-11).

Habakukin sanomassa kerrotaan myös valtavista luonnonmullistuksista taivaalla ja maan päällä. Messiaan tulemuksen tapahtumien yhteydessä vuoret järkkyvät, ikivuoret särkyvät.

Maapallo tulee melko taaseksi ja Siionin vuoresta tulee maapallon korkein vuori Messiaan tuhatvuotiseen kuningaskuntaan (Ilm.6:12; 16:17-21; Jes.2:1-4; Miik.4:1-4).

Myös taivaalla tapahtuu mullistuksia auringossa ja kuussa ja muita astronomisia ilmiöitä (Ilm.6-7; Jooel.3:15; Jes.24; Luuk.21:25).

Kaikkinaisia luonnonmullistuksia taivaalla ja maan päällä tapahtuu Messiaan tulemuksen yhteydessä. Kaikki nämä mullistukset ovat myös Messiaan tulemuksen askelten ääniä.

Messiaan tulemus tapahtuu Jumalan aikataulun mukaisesti

”Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa. Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: ”Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea”.

Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä (hepr. VT: chake lo =odota häntä); sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy. Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole suora; mutta vanhurskas on elävä uskostansa.” (Hab.2:1-4).

”Mutta minä riemuitsen Herrassa, iloitsen autuuteni Jumalassa. Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja antaa minun käydä kukkuiloillani. Veisuunjohtajalle; minun kielisoittimillani” (Hab.3:18-19).

Apostoli Paavali lainaa Habakukin tekstistä sanaa ”vanhurskas on elävä uskostansa” (Room.1:17). Hän liittää sen Roomalaiskirjeessä todistukseksi teologiseen pohdiskeluunsa siitä, että me pelastumme uskosta eikä teoista (Room.3:19-31).

Tämä kaikki on totta ja yksi keskeisimpiä Raamatun totuuksia.

Habakukin teksti asiayhteydessään liittyy kuitenkin Messiaan tulemukseen ja siihen, että tuleeko Messias oikealla ajalla vai myöhästykö Hän, viipyykö Hän yli ajan.

Jeshua kertoi vertauksen kymmenestä neitsyestä, jotka odottivat Ylkää hakemaan heitä häihin (Mat.25:1-13).

Kaikki morsiusneidot, viisaat ja tyhmat, nukahtivat Yljän viipyessä. Yljän äkillinen tulo yllätti heidät ja tyhmat neitsyet eivät päässeet häihin, koska he eivät varanneet riittävästi öljyä lampuihinsa.

Jeshuan kehoitus onkin vertauksen lopussa valvoa ja rukoilla ja odottaa uskossa Hänen tulemustaan.

Habakukin sanoma liittyy tähän vertaukseen. Vaikka Messiaan tulemus näyttäisi viipyvän, Hän ei myöhästy.

Hänen tulemuksensa toteutuu varmasti, eikä se myöhästy. Messiaan tulemus tapahtuu tarkalleen Jumalan aikataulun mukaisesti (Mat.24:36-37).

Habakuk kehottaa sanomassaan meitä odottamaan uskossa Messiaan tulemusta. Elämme parhaillaan lopun ajan ahdistavissa tapahtumissa ja siksi valvokaamme ja rukoilkaamme odottaessamme Herramme tulemusta.

Saamme Häntä odottaessamme elää uskostamme, jonka Jumala on meille lahjoittanut, kun olemme vastaanottaneet Jeshua Messiaan Pelastajanamme ja Herranamme.

Jos emme vielä ole Messiaan omia, antakaamme elämämme Hänen käsiinsä. Silloin meillä on tulevaisuus ja toivo ja saamme ylistää ja kiittää Herraa Habakukin tavoin odottaessamme Häntä noutamaan meitä ylösnousemuksessa luoksenssa (1.Tes.4:13-18).

www.israel-apu.fi

Yovel

17. numero / heinäkuu 2022

”...että he kaikki olisivat yhtä (echad)...” Joh. 17:21

Päätoimittaja ja lehden taitto: Markus Nurmesniemi

Toimituskunta: Keijo Lindeman, tri John Garr (USA), tri Clifford Denton (Englanti),

Markus Nurmesniemi. Kirjoittajina lisäksi vierailevia aiheen asiantuntijoita.

Kääntäjät: Pirjo Pulli, Markus Nurmesniemi.

Kaikki tämän numeron valokuvat ottanut: Jasmina Nurmesniemi, Markus Nurmesniemi (Kuvan päätoimittajasta ottanut Marianne Katajisto Jerikossa Israelissa). Maalaukset tehnyt: Jasmina Nurmesniemi

Yhteystiedot: jovel.toimitus@gmail.com (toimituksen s-posti)

www.yovel-magazine.com

Lehti ilmestyy kuuden kuukauden välein.

Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Yovel-lehti on tunnustuksiin sitoutumaton julkaisu. Haluamme osaltaan edesauttaa koko Messiaan (Kristuksen) seurakunnan paluuta ensimmäisen vuosisadan apostolisen alkuseurakunnan mukaiseen ykseyteen, yhteyteen, keskinäiseen rakkauteen ja Sanan kuuliaisuuteen. Lehti ei vastaa kirjoittajiensa yksityisistä mielipiteistä, joita saattaa esiintyä lehden sivuilla. Lehti ei ole ristiriitojen ratkoja eikä osallistu kiistoihin, vaan se pyrkii valaisemaan uskomme alkuperäisille juurille paluuta mahdollisimman selkeästi kaikkien yhteiseksi hyödyksi ja iloksi, Raamatun kokonaisvaltaista sanomaa peilaten.
